

مقایسه‌ی پتانسیل سنگ‌های منشاء کژدمی و پابده در میدان نفتی مارون با استفاده از نمودار استاندارد ژئوشیمیایی کل کربن آلی به هیدروکربن‌های پیروولیزی (S_2 vs. TOC)

محمد مهدی فجرک^۱، بهرام علیزاده^۱، هرمز قلاوند^۲، فرید تژه^۳

(۱) گروه زمین‌شناسی، دانشگاه شهید چمران اهواز Mahdifajrak@yahoo.com

(۲) رئیس اداره‌ی زمین‌شناسی بنیانی شرکت ملی مناطق نفت خیز جنوب

(۳) اداره‌ی اکتشافات شرکت ملی نفت ایران

پنجه

در این مطالعه سازنده‌ای کژدمی و پابده در میدان نفتی مارون مورد بررسی قرار گرفته‌اند. روش نمودار کل کربن آلی به هیدروکربن‌های پیروولیزی یکی از مناسب‌ترین روش‌های مورد استفاده در تفسیر داده‌های حاصل از پیروولیز می‌باشد. با استفاده از این روش خصوصیات ژئوشیمیایی سازنده‌ای مذکور مورد بررسی قرار گرفته و پس از آن با یکدیگر مقایسه شده‌اند. کروزن سازند کژدمی از نوع II و سازند پابده تلفیقی از کروزن II-III تعیین گردید. این دیاگرام نشان می‌دهد که سازند کژدمی در مقایسه با سازند پابده دارای پتانسیل هیدروکربن زایی بیشتری است. میزان کربن آلی مرده سازند کژدمی ۹۳٪ درصد وزنی و پابده ۵٪ درصد وزنی به دست آمد. تعیین میزان جذب هیدروکربن توسعه ماتریکس سنگ با استفاده از این روش نشان داد که میزان جذب در نمونه‌های حاصل از سازند کژدمی بیشتر از سازند پابده می‌باشد. این امر می‌بین آن است که ماتریکس سنگ‌ها در سازند کژدمی در مقایسه با سازند پابده دارای کانی‌های رسی بیشتری است و سازند کژدمی نسبت به سازند پابده در میدان مارون از کیفیت مناسب‌تری برای سنگ منشاء برخوردار است.

واژه‌های کلیدی: پابده، راک ایول، ژئوشیمی آلی، سنگ منشاء، کژدمی، میدان مارون

Potential comparison of Kazhdomi and Pabdeh source rocks in Marun oilfield, by S_2 vs. TOC standard geochemical diagram

M. M. Fajrak¹, B. Alizadeh¹, H. Ghalavand² & F. Tezheh³

1) Department of Geology, Shahid Chamran University, Ahvaz, I. R. Iran

2) Head of Fundamental Geology, NISOC

3) Exploration Management NIOC

Abstract

In this paper the Kazhdomi and Pabdeh Formations in Marun oilfield were studied. The S_2 vs. TOC diagram is one of the best methods used for interpretation of data's obtained by pyrolysis. With the use

of this method geochemical properties of these two formations were evaluated, interpreted and then compared with each other. Type of kerogen for Kazhdumi Formation was determined as type II while for Pabdeh Formation the kerogen type is mixed II-III. This diagram shows that Kazhdumi Formation in compare to Pabdeh Formation has more hydrocarbon potential. The amount of dead carbon determined for the Kazhdumi Formation is about 0.93 Wt. % while for Pabdeh Formation it was estimated as 0.5 Wt. %. Absorption of hydrocarbon to rock matrix were also determined using this diagram. It shows that the amount of absorption in Kazhdumi Formation is more than that of Pabdeh Formation. This is mostly due to the presence of argillaceous matrix of the Kazhdumi Formation. This study shows that Kazhdumi Formation in compare to Pabdeh has a better quality for being a candidate as a source rock in Marun oilfield.

Key words: Pabdeh, rock Eval, organic geochemistry, source rock, Kazhdumi, Marun oilfield

تصویر ۱- موقعیت میدان مارون در فروافتائگی ذرفول

۳۲۰ حلقه چاه در این میدان حفاری گردیده که از این تعداد ۱۷ حلقه در مخزن بنگستان، شش حلقه در مخزن خامی و مابقی در مخزن آسماری تکمیل شده است (شاپیته ۱۳۸۱).

نمونه‌های خرد سنگ حفاری مربوط به سازندگان پابده و کژدمی در این میدان مورد مطالعه قرار گرفتند. سازند پابده با سن پالئوسن ائوسن، شامل مارن، شیل‌های آهکی و سنگ آهک‌های رسی می‌باشد (آقانباتی ۱۳۸۳). سازند کژدمی با سن آبین، شامل شیل قیری خاکستری تیره و گاه سیاه رنگ، و دارای لایه‌هایی از سنگ آهک رسی تیره رنگ و مارن است. این سازند، سنگ منشاء بسیار مهمی در حوضه‌ی رسوی زاگرس است

۱- مقدمه

در این مطالعه از دستگاه راک ایول ۶ که به عنوان آخرین نسل از Vinci Technology (۱۹۹۶) به وسیله‌ی کمپانی (Vinci Technology) ارائه گردید، استفاده شد. این مطالعه اساساً ارتباط بین پارامترهای هیدروکربن‌های پیرولیزی (S_2)، مقدار کل کربن آلی (TOC) (HI: Total Organic Carbon) و شاخص هیدروژن (Hydrogen Index) حاصل از پیرولیز راک ایول نمونه‌های مربوط به سازندگان کژدمی و پابده در میدان نفتی مارون را بررسی می‌کند. پارامتر اس دو (S_2)، معرف هیدروکربن‌هایی است که در طی پیرولیز تولید می‌گردد و بر حسب (mg HC/g rock) بیان می‌شوند. پارامتر مقدار کل کربن آلی، نشان دهنده‌ی مقدار کل کربن آلی موجود در سنگ است که بر حسب درصد وزنی (wt.%) محاسبه می‌گردد. مطالعه‌ی حاضر سعی بر مقایسه‌ی دو سازند فوق که از سنگ‌های منشاء احتمالی خوب در فروافتادگی ذرفول می‌باشند با استفاده از نمودار کل کربن آلی به هیدروکربن‌های پیرولیزی (S_2 vs. TOC) (Langford & Blanc-Valleron 1990) ارائه گردید.

۲- زمین‌شناسی منطقه

میدان مارون در شمال شرقی شهر اهواز، هم‌جوار با میدان‌ی کوپال از شمال و آغازگاری از شرق قرار دارد (تصویر ۱). این میدان با روند شمال غربی-جنوب شرقی در قسمت غربی تا مرکزی و روند شمال شرقی-جنوب غربی در قسمت انتهای شرقی امتداد یافته و دارای ۶۵ کیلومتر طول و به طور متوسط ۷ کیلومتر عرض می‌باشد. تاکنون

جدول ۱-داده‌های حاصل از پیروولیز راک ایول ۶ بر روی نمونه‌های خرد حفاری سازندهای کژدمی و پابده در میدان نفتی مارون

سازند	شماره‌ی چاه	عمق (متر)	Tmax	S2	TOC	HI	OI
گژدمی	۲۲۲	۴۳۰۰	۴۳۷	۶۰۹	۲/۰۹	۲۹۲	۲۴
	۲۲۲	۴۳۵۶	۴۴۱	۱۹/۴۳	۶/۱۵	۳۱۶	۱۳
	۲۲۲	۴۴۰۴	۴۴۰	۷/۱۱	۳/۴۶	۲۲۶	۲۹
	۲۲۲	۴۴۴۸	۴۳۵	۹/۹۳	۴/۱	۲۴۲	۲۲
	۲۲۲	۴۴۷۰	۴۴۰	۲۰/۳۷	۶/۰۴	۳۳۷	۱۶
	۲۲۲	۴۴۹۲	۴۴۰	۱۲/۰۶	۴/۹۳	۲۴۵	۲۰
	۲۲۲	۴۵۰۲	۴۴۲	۱۳/۰۸	۴/۱۲	۲۹۶	۱۹
	۲۲۲	۴۳۶۰	۴۴۴	۶/۱۹	۲/۱۳۶	۲۹۲	۳۰
	۲۲۲	۴۳۶۲	۴۴۴	۷/۶۶	۲/۱۳۷	۲۹۸	۲۱
	۲۲۲	۴۳۶۴	۴۴۳	۸/۴۱	۲/۷۸	۳۰۲	۴۷
	۲۲۲	۴۴۱۸	۴۴۴	۲۲/۶۳	۷/۷۱	۲۹۳	۲۱
	۲۲۲	۴۴۳۸	۴۴۱	۲۴/۳۴	۶/۶	۳۹۹	۳۲
	۲۲۲	۴۴۴۲	۴۴۲	۱۷/۷۷	۵/۵	۳۲۳	۳۴
	۲۲۲	۴۴۵۲	۴۴۲	۱۸/۷	۵/۸۸	۳۱۸	۳۷
	۲۲۲	۴۴۵۶	۴۴۲	۱۷/۵	۵/۸۸	۳۳۲	۳۴
	۲۲۲	۴۴۶۰	۴۴۲	۱۹/۲۳	۶/۱۲	۳۱۵	۳۱
	۲۲۲	۴۴۶	۴۴۶	۱۷/۱۴	۶/۳۴	۲۸۶	۲۹
	۲۲۲	۴۴۷۲	۴۴۱	۱۷/۳۷	۶/۰۹	۲۸۵	۳۰
	۲۲۲	۴۴۸	۴۴۲	۱۷/۹۴	۶/۱۸	۲۹۰	۲۷
	۲۲۲	۴۴۹۴	۴۴۶	۱۷/۱	۲/۷۷	۴۲۲	۴۳
	۲۲۲	۴۵۰۸	۴۴۲	۲۳/۲۱	۲/۱۸۹	۴۷۴	۳۷
	۲۲۲	۴۵۲۶	۴۴۳	۱۰/۸۳	۲/۷۷	۳۹۱	۴۷
	۲۲۲	۴۵۳۲	۴۴۱	۱۷/۴۹	۴/۳۷	۴۰۳	۳۵
	۲۲۲	۴۵۴۶	۴۴۴	۲۰/۴۳	۵/۸	۳۵۲	۳۳
	۲۲۲	۴۵۶۶	۴۴۲	۲۷/۲۲	۷/۷۸	۳۵۰	۳۰
پابده	۲۲۲	۲۸۳۰	۴۲۶	۱۷/۵۳	۴/۷۶	۳۸۹	۲۸
	۲۲۲	۲۹۰۰	۴۲۲	۱۹/۹۶	۶/۱۴	۳۱۵	۱۸
	۲۱۸	۲۸۴۵	۴۳۴	۱۷/۲۸	۲/۷۶	۳۰۵	۳۰
	۲۱۸	۲۸۸۷	۴۳۰	۱۳/۲۲	۴/۱	۳۷۳	۳۶
	۲۱۸	۲۹۲۷	۴۳۰	۱۳/۱۲	۲/۲۲	۴۰۷	۳۲
	۱۲۳	۲۸۹۶	۴۱۹	۲۷/۱۵	۵/۴	۵۰۳	۴۸
	۱۲۳	۲۹۱۸	۴۲۳	۲۲/۳۴	۴/۶	۴۸۵	۴۵
	۱۲۳	۳۰۵۷	۴۱۸	۲۶/۷۲	۵/۱۴	۵۰۲۰	۴۴
	۲۲۵	۳۱۰۰	۴۲۱	۱۷/۶۱	۴/۲۸	۴۱۲	۲۹
	۲۲۴	۳۱۰۲۸	۴۲۸	۱۳/۱۴	۴	۳۲۸	۲۵
	۴۵	۳۲۴۰	۴۳۰	۰/۴۹	۰/۵۷	۸۶	۲۰۰
	۸۰	۳۶۷۷	۴۲۸	۰/۹۵	۰/۸۷	۱۱۲	۳۰۴
	۷۱	۳۷۲۰	۴۳۴	۲/۳۵	۱/۶۶	۲۰۲	۱۴۵
	۷۱	۳۷۵۶	۴۳۶	۱/۳۱	۰/۷۶	۱۷۲	۱۲۲

(مطیعی ۱۳۷۲). مهمترین میدان‌های نفتی در فروافتادگی دزفول مانند اهواز، مارون، گچساران و بی‌بی حکیمه در ناحیه‌ای واقع هستند که سازند کژدمی دارای حداقل ضخامت و غنی از مواد آلی است. (Bordenave & Burwood 1990)

۱۲- (وشکا)

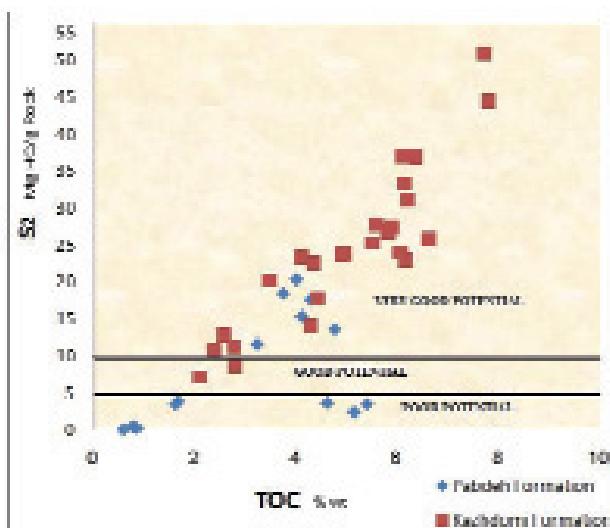
به منظور مطالعه‌ی دو سازند پابده و کژدمی تعداد ۲۵ نمونه خرد سنگ حفاری مربوط به سازند کژدمی از دو چاه ۱۲۳ و ۲۲۲ و ۱۵ نمونه خرد سنگ حفاری مربوط به سازند پابده از نه چاه ۱۲۳، ۲۲۲، ۱۲۳، ۴۵، ۴۳، ۴۵، ۲۱۸ و ۲۲۴ در میدان مارون تهیه گردیدند.

به منظور مطالعه‌ی سنگ‌های منشاء از دستگاه پیروولیز راک ایول ۶ که توانایی تولید اطلاعات مربوط به کمیت، کیفیت، بلوغ و نوع ماده‌ی آلی در یک سنگ رسوبی را دارا می‌باشد، استفاده گردید. پس از تیمار نمونه‌های انتخاب شده از دو سازند کژدمی و پابده و پودر نمودن آنها مقدار ۶۰-۷۰ میلی گرم (مقدار استاندارد) از آنها با استفاده از دستگاه راک ایول ۶ مورد آنالیز قرار گرفت (علیزاده ۱۳۸۴). پارامترهای حاصل از این آنالیز عبارتند از پارامتر اس یک (S₁) که معروف هیدروکربن‌های آزاد موجود در سنگ است. پارامتر اس دو (S₂) شاخص هیدروکربن‌هایی است که در طی پیروولیز و در دمای بین ۳۰۰-۶۵۰ درجه‌ی سانتیگراد آزاد می‌شوند و پارامتر اس سه (S₃) معروف ترکیبات اکسیژن‌داری است که تا دمای ۳۹۰ درجه‌ی سانتیگراد تجزیه شده‌اند.

شاخص اکسیژن (OI: Oxygen Index) و میزان مقدار کل کربن آلی، از پارامترهای مهم دیگری هستند که توسط این دستگاه ارائه می‌شوند. (Behar et al. 2001) برخی از مهمترین پارامترهای حاصل از آنالیز راک ایول که در این مطالعه مورد استفاده قرار گرفته‌اند در جدول ۱ نشان داده شده‌اند.

۱۴- بحث

نمودار هیدروکربن‌های پیروولیزی در برابر مقدار کل کربن آلی، ابزاری بسیار مناسب برای استفاده از داده‌های حاصل از پیروولیز راک ایول به منظور ارزیابی ویژگی‌های ماده‌ی آلی درون یک واحد رسوبی می‌باشد که برای اوکین بار در میدان نفتی مارون به شکل حاضر مورد استفاده قرار گرفت. اطلاعاتی که می‌توان با استفاده از

تصویر ۲- پلات نمونه‌های مورد مطالعه بر روی نمودار کل کربن آلی به هیدروکربن‌های پیرولیزی به منظور تعیین پتانسیل هیدروکربنی نمونه‌های کژدمی و پابده

قابلیت تولید ۸۰ درصد وزنی هیدروکربن طی پیرولیزی را دارا می‌باشد که این مقدار برابر با میزان $\text{HC/g} = 800 \text{ mg HC/g}$ مقدار کل کربن آلی می‌باشد. کروزن نوع II در حدود ۵۰-۶۰ درصد وزنی (معادل ۶۰۰-۷۰۰ mg HC/g) و کروزن نوع III حداقل ۱۵-۳۰ درصد وزنی ($\text{HC/g} = 500$) هیدروکربن تولید می‌نمایند. براساس نظریات لنگفورد و بلانک والرون (Langford & Blanc-Valleron 1990) خط مقطع در تصویر ۳ که به عنوان مرز تفکیک کننده‌ی بین کروزن نوع I و II می‌باشد در محدوده‌ی $\text{HI} = 700$ و خط دیگر با $\text{HI} = 200$ به عنوان مرز جدا کننده‌ی کروزن نوع II و III عمل می‌نماید. طبق نمودار رسم شده برای داده‌های سازنده‌های کژدمی و پابده نمونه‌های سازنده کژدمی در محدوده‌ی کروزن نوع II و سازنده‌پابده در محدوده‌ای بین کروزن نوع II و III قرار می‌گیرند (تصویر ۳).

تغییرات موجود در نوع کروزن سازنده‌پابده می‌تواند متأثر از شرایط متغیر محیطی در زمان رسوب گذاری این سازنده باشد، به نحوی که در زمان پسروی دریا ماده‌ی آلی با کیفیت پایین و تحت شرایط نامناسب حفظ شدگی، تولید کروزن نوع III نموده است. همچنین زمانی که پیش روی دریا رخ داده است شرایط از نظر تجمع و حفظ شدگی ماده مناسب گشته و کروزن نوع II تولید شده است.

این روش به دست آورده عبارتند از:
 تعیین پتانسیل هیدروکربنی (Type of kerogen)
 تعیین نوع کروزن (The mineral matrix effect)
 تعیین کربن آلی مرده یا خشی (Inert organic carbon)
 تصحیح میزان شاخص هیدروکربن (The hydrogen index correction) به منظور تعیین خصوصیات ذکر شده برای سنگ‌های منشاء پابده و کژدمی در میدان مارون از نمودار ذکر شده استفاده گردید. هر کدام از این خصوصیات به تفکیک مورد بحث قرار می‌گیرند.

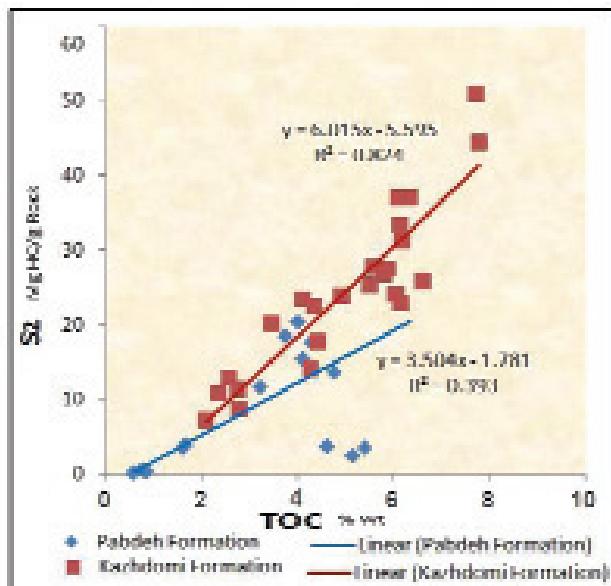
۴-۱- تعیین پتانسیل هیدروکربنی

یکی از کاربردهای نمودار هیدروکربن‌های پیرولیزی در برابر مقدار کل کربن آلی، تعیین پتانسیل نفتی واحدهای رسوبی است. طبق عقیده‌ی پیترز (Peters 1986) نمونه‌هایی که در محدوده‌ی بالای میزان S_2 بیشتر از 5 mg HC/g Rock قرار دارند دارای پتانسیل خوب و نمونه‌های با $S_2 < 10 \text{ mg HC/g Rock}$ و بیشتر دارای پتانسیل خیلی خوب تا عالی می‌باشند. با پلات نمودن داده‌های سازنده‌های کژدمی و پابده بر روی این نمودار مشخص گردید که پتانسیل هیدروکربنی سازنده کژدمی در محدوده‌ی بسیار خوب قرار می‌گیرد، در حالی که سازنده پابده دارای پتانسیل ضعیف تا خوب می‌باشد (تصویر ۲). این امر می‌تواند به این دلیل باشد که طی تجمع مواد آلی در این دو سازنده شرایط حفظ شدگی در سازنده کژدمی به مراتب بهتر از سازنده‌پابده بوده است و یا اینکه نوع ماده‌ی آلی تجمع یافته در سازنده کژدمی دارای کیفیت بهتری نسبت به سازنده پابده است.

۴-۲- تعیین نوع کروزن

از دیگر کاربردهای نمودار کل کربن آلی به هیدروکربن‌های پیرولیزی تعیین نوع کروزن موجود در نمونه‌ها می‌باشد. کروزن با توجه به نمودار ون کرولن به سه دسته تقسیم شده است. (Tissot & Welte 1984) اسپیتالیه و همکاران (Espitalie et al. 1985) با استفاده از نسبت‌های شاخص هیدروکربن در برابر شاخص اکسیژن نموداری همانند نمودار ون کرولن رسم نمودند. طبق این نمودار کروزن نوع I

کژدمی به دلیل شرایط لیتوژئیک دارای رس بیشتری نسبت به سازند پابده می‌باشد که این عامل منجر به جذب میزان بیشتری هیدروکربن در زمان پیروزی می‌گردد. جذب در کانی‌های رسی به مرتبه بیشتر از کانی‌های کربناتی می‌باشد (حسینی و همکاران ۱۳۸۵).

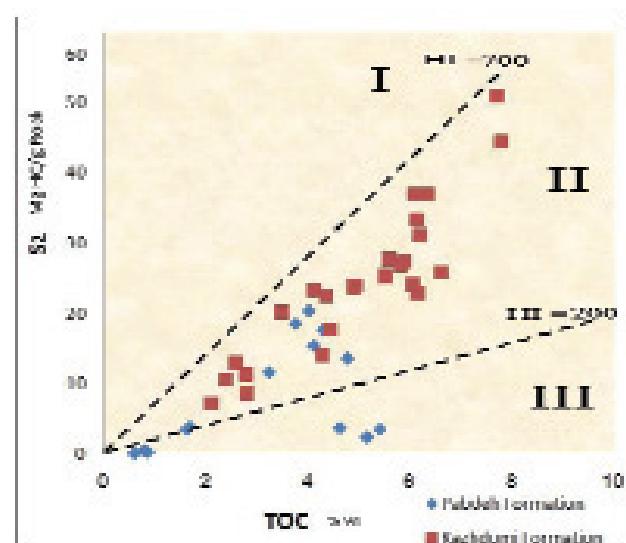
تصویر ۴- نمودار رسم شده برای محاسبه‌ی میزان جذب هیدروکربنی سنگ منشاء‌های کژدمی و پابده

جدول ۲- معادل خطوط رگرسیون سازندهای پابده و کژدمی و پارامترهای حاصل از آن

محل بر محور X خورد با	R ²	S ₂ vs.TOC	معادله	n	تعداد نمونه‌ی	سازند
۰/۹۳۰	۰/۸۲۴	Y= 6.015x - 5.595		۲۵		کژدمی
۰/۵۰۸	۰/۳۹۳	Y= 3.504x - 1.781		۱۵		پابده

۴-۱- تعیین کربن آلی مرده

یکی از مهمترین کاربردهای نمودار کل کربن آلی به هیدروکربن‌های پیروزی، تعیین میزان کربن آلی مرده (Inert Organic Matter) می‌باشد. کربن مرده جزئی از کربن کروزن موجود در نمونه‌ی سنگی بوده که در پیروزی راک ایول به همراه کربن آلی تحت عنوان مقدار کل کربن آلی محاسبه می‌گردد. این کربن در واقع هیچ نقشی در میزان پتانسیل هیدروکربن زایی ندارد و با محاسبه‌ی آن مقدار دقیق کربن آلی که توانایی تولید هیدروکربن را دارد، به دست می‌آید (Dahl et al. 2004). یکی از عوامل انحراف

تصویر ۳- پلات نمونه‌های مورد مطالعه بر روی نمودار کل کربن آلی به هیدروکربن‌های پیروزی برای تعیین نوع کروزن موجود در سازندهای کژدمی و پابده

۴-۲- تعیین میزان جذب هیدروکربن

از دیگر کاربردهای نمودار کل کربن آلی به هیدروکربن‌های پیروزی تعیین میزان جذب هیدروکربن توسط کانی‌های موجود در ماتریکس سنگ می‌باشد. در مواردی که جذب هیدروکربنی وجود ندارد خطوط رگرسیون در این دیاگرام، می‌بایست از نقطه‌ی مبدأ عبور کنند، ولی، این خط عموماً در دیاگرام مذکور محور X را در جهت مثبت آن قطع می‌کند. این جایه‌جایی ممکن است در نتیجه‌ی حضور کربن آلی مرده و یا اثر جذب ماتریکس در حین پیروزی باشد. کانی‌های موجود در ماتریکس سنگ مقداری از هیدروکربن‌های آزاد شده‌ی حین پیروزی را جذب می‌کنند و کانی‌های رسی اصلی ترین عامل جذب مواد آلی می‌باشند. (Katz & Elrod 1983, Katz & Elrod 1984, Espitalie et al. 1985) در جهت مثبت محور X مشخص می‌شود و موقعیت این تقاطع، معیاری برای مقدار جذب هیدروکربن توسط ماتریکس سنگ است (تصویر ۴). نتایج حاصل از این نمودار و خطوط رگرسیون رسم شده برای هر سازند در جدول ۲ نشان داده شده است. خطوط رگرسیون رسم شده برای هر دو سازند، محور X را در قسمت مثبت نمودار قطع می‌کنند که این امر نشان‌گر جذب هیدروکربن توسط ماتریکس سنگ منشاء در این نمونه‌ها است و مقدار آن به طور میانگین در سازند کژدمی برابر با ۰/۹۳ و برای سازند پابده در حدود ۰/۵ می‌باشد (تصویر ۴). سازند

جدول ۳- معادله‌ی خطوط رگرسیون، مقادیر کربن آلی مرده و پارامترهای حاصل از آن برای نمونه‌های سازندهای کژدمی و پابده

محل بر محور X خورد با	R ²	کربن مرده	معادله S ₂ vs. TOC	تعداد نمونه‌ی n	سازند
-۱۶۹۸۵	۰,۸۷۴	۱/۶۴۲٪	Y= 0.137x + 1.642	۲۵	کژدمی
-۲۰۲۰۵	۰,۳۹۳	0/02/205	Y=0.112x + 2.263	۱۵	پابند

خط رگرسیون از مبدأ مختصات وجود ماده‌ی آلی مرده یا خنثی در رسوبات می‌باشد که در حین پپرولیز، تجزیه می‌گردد و می‌توان با استفاده از این نمودار آن را شناسایی نمود.

به این منظور نمونه‌های دو سازند کژدمی و پابده بر روی این نمودار پلات شد و معادله‌ی خط رگرسیون آنها محاسبه گردید. محل تقاطع این خط با محور عمودی (TOC) برای هر سازند نشانگر کربن مرده‌ی موجود در آن‌ها می‌باشد (تصویر ۵) (جدول ۳).

در جدول ۳ معادلات رگرسیون مربوط به نمونه‌های سازندهای مورد مطالعه و تمامی پارامترهای دیگر حاصل از این معادلات، محاسبه و ذکر شد. بخش‌هایی از نمونه‌های سنگ منشاء که حاوی کربن آلی مرده می‌باشند، دارای شاخص هیدروژن ظاهری بوده که نسبت به شاخص هیدروژن واقعی (HI Live)، کمتر است و در حقیقت در تولید هیدروکربن نقشی ندارند.

طبق مطالعات صورت گرفته توسط دال و همکاران (Dahl et al. 2004) ۲۰۰۴ خط رگرسیون برای اکثر داده‌های پلات شده بر روی نمودار در برابر مقدار کل کربن آلی (در اینجا پارامتر هیدروکربن‌های پپرولیزی محور x و پارامتر مقدار کل کربن آلی محور y را تشکیل می‌دهند)، دارای معادله‌ی کلی زیر می‌باشد که در آن a میزان کربن آلی مرده و b شبیه خط رگرسیون می‌باشد. (Dahl et al. 2004)

$$\text{TOC} = aS_2 + b \quad a = \text{TOC}/S_2 = 100\text{HI}, \quad Y = ax + b$$

$$\text{TOC} (\text{live}) = \text{TOC} (\text{observed}) - \text{TOC} (\text{Inert})$$

۴-۵- تصمیع میزان شاخص هیدروژن

طبق معادله‌ی ذکر شده در قسمت قبل میزان شاخص هیدروژن $\text{HI}_{(\text{live})} = 100(S_2 / \text{TOC}_{(\text{live})})$ به تصحیح شده از رابطه‌ی (

$$\text{TOC}_{(\text{live})} = 100(S_2 / \text{TOC}_{(\text{observed})})$$

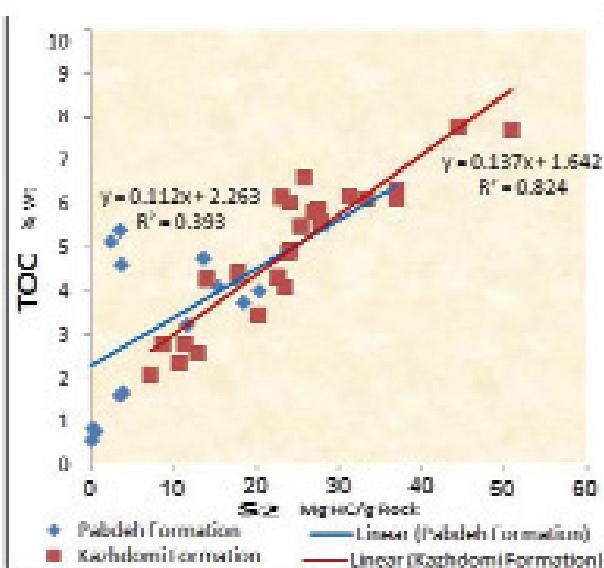
) درست می‌آید. این میزان برای دو سازند کژدمی و پابده محاسبه و در جدول ۴ ذکر گردید. بخش‌هایی که حاوی کربن آلی مرده می‌باشند، دارای شاخص هیدروژن ظاهری بوده که نسبت به شاخص هیدروژن واقعی (HI Live)، کمتر است. میزان شاخص هیدروژن تصحیح شده میانگین برای ۲۵ نمونه‌ی سازند کژدمی ۶۰۰ و برای سازند پابده ۳۵۰ محاسبه گردید، که نسبت به میانگین شاخص هیدروژن به دست آمده از پپرولیز راک ایول هر دو سازند بیشتر می‌باشد.

جدول ۴- میزان HI تصحیح شده میانگین و HI میانگین حاصل از پپرولیز راک ایول

شاخص هیدروژن تصحیح شده	میانگین شاخص هیدروژن حاصل از پپرولیز	تعداد نمونه‌ی	سازند
۶۰۰	۳۲۳	۲۵	کژدمی
۳۵۰	۳۲۴	۱۵	پابند

۵- نتیجه‌گیری

نمودار کل کربن آلی به هیدروکربن‌های پپرولیزی، یکی از بهترین و جدیدترین روش‌ها برای ارزیابی کمی و کیفی سنگ‌های حاوی مواد آلی می‌باشد. در این مطالعه با استفاده از این دیاگرام نوع کروزن، میزان پتانسیل هیدروکربنی سنگ‌های منشاء، کربن آلی مرده، مقدار جذب هیدروکربنی سنگ منشاء و تصحیح شاخص هیدروژن بر روی نمونه‌های خرد سنگ حفاری به دست آمده از دو سازند کژدمی و پابده در میدان نفتی مارون تعیین گردید. با توجه به نتایج به دست آمده مشخص گردید که نمونه‌های سازند کژدمی از نظر پتانسیل هیدروکربنی کیفیت بیشتری نسبت به سازند پابده دارا می‌باشند. نوع

تصویر ۵- محاسبه مقدار کربن مرده (inert carbon) در دو سازند پابده و کژدمی و رسم خطوط رگرسیون مربوط به نمونه‌های این دو سازند

مطیعی، ه.، ۱۳۷۲، زمین‌شناسی ایران چینه‌شناسی زاگرس، سازمان زمین‌شناسی و اکتشافات معدنی کشور: ۲۴۷-۲۵۱.

Behar, F., Beaumont, V. & Pentea do, B., 2001, "Rock-Eval 6 technology: Performances and developments", *Oil & Gas Sci. Technol. Rev., IFB*, Vol. 56: 111-134.

Bordenave, M. L. & Burwood, R. 1990, "Source rock distribution and maturation in the Zagros orogenic belt: provenance of the Asmari and Bangestan reservoir oil accumulations", *Organic Geochemistry*, Vol. 16: 369-387.

Dahl, B., Bojesen-Koefoed, J., Holm, A., Justwan, H., Rasmussen, E. & Thomsen, E., 2004, "A new approach to interpreting Rock-Eval S2 and TOC data for kerogen quality assessment", *Organic Geochemistry*, Vol. 35 (11-12): 1461-1477.

Espitalie, J., Deroo, G. & Marquis, F., 1985, "La pyrolyse Rock-Eval et ses applications", *Rev. Inst. Franc. du Pétr., Part I*, 40, pp. 563-578, *Part II*, 40, pp. 755-784, *Part III*, 41, pp. 73-89.

Katz, B. J. & Elrod, L. W., 1983, "Organic geochemistry of Deep Sea Drilling site 467, offshore California, middle Miocene to lower Pliocene", *Geochim. Chosmochim. Acta*, Vol. 47: 389-396.

Katz, B. J. 1984, "Source quality and richness of Deep Sea Drilling site 535 sediments, southeastern gulf of Mexico", In: R. I. Buffler et al., (Eds.), *Initial Reports of the Deep Sea Drilling Project*, Vol. 77: 445-450.

Langford, F. F. & Blanc-Valleron, M. M., 1990, "Interpreting Rock-Eval pyrolysis data using graphs of pyrolyzable hydrocarbons vs. total organic carbon", *AAPG. Bull.*, Vol. 47 (6): 799-840.

Peters, K. E., 1986, "Guidelines for evaluating petroleum source rock using programmed pyrolysis", *AAPG. Bull.* 70: 318-329.

Tissot, B. P., & Welte, D. H., 1984, "Petroleum Formation and occurrence", 2nd Ed., Springer-Verlag, Berlin: xxi, 699p.

کروزن موجود در این دو سازند نیز برای کژدمی کروزن نوع II و برای سازند پابده در محدوده کروزن نوع II/II تشخیص داده شد. همچنین مقدار کربن آلی مرده برای سازند کژدمی برابر ۷۶۴۲ درصد و برای سازند پابده ۲۲۶۳ درصد وزنی تعیین گردید. همچنین هر دو سازند دارای میزان جذب هیدروکربن توپت ماتریکس سنگ می‌باشند که برای سازند کژدمی این مقدار برابر با ۰/۹۳ و برای سازند پابده مقدار آن ۰/۵ می‌باشد، جذب بیشتر در سازند کژدمی به دلیل کانی‌های رسی بیشتر در این سازند است. میزان شاخص هیدروزن تصحیح شده نیز به طور میانگین برای سازند کژدمی ۶۰۰ و برای پابده برابر با ۳۵۰ محاسبه گردید که نسبت به میانگین شاخص هیدروزن به دست آمده از پیرولیز راک ایول بیشتر می‌باشد. در اینجا تأثیر کربن آلی مرده کاملاً محسوس می‌باشد.

۴- تست‌گر و قدردانی

در انتهای جای دارد که از زحمات آقای سید حسین حسینی در آزمایشگاه نفت دانشگاه شهید چمران اهواز کمال تشکر را داشته و همچنین از عزیزانمان در اداره‌ی زمین‌شناسی گسترشی و اداره‌ی زمین‌شناسی بنیانی شرکت ملی مناطق نفت خیز جنوب که با در اختیار قراردادن نمونه‌ها و اطلاعات مربوطه مارا در انجام این تحقیق باری نمودند سپاسگزاری نمائیم.

مراجع

آفتابی، ع.، ۱۳۸۳، زمین‌شناسی ایران، انتشارات سازمان زمین‌شناسی و اکتشافات معدنی کشور، ۵۸۶ ص.

حسینی، ح.، علیزاده، ب. و قلاوند، ه.، ۱۳۸۵، تعیین میزان جذب هیدروکربن توپت ماتریکس سنگ منشاء در سازند سرگلو، میدان نفتی مسجدسلیمان بیست و پنجمین همایش سازمان زمین‌شناسی کشور.

شاپرک، م.، ۱۳۸۱، بررسی علل آلودگی نفت آسماری به وسیله‌ی هیدروزن سولفوره در بخشی از میدان مارون، گزارش شماره‌ی پ ۵۲۰۷ اداره‌ی کل زمین‌شناسی گسترشی شرکت ملی مناطق نفت خیز جنوب، ۵۲ ص.

علیزاده، ب.، ۱۳۸۴، بررسی رئوژیمیائی علل آلودگی مخزن آسماری میدان نفتی مارون به هیدروزن سولفوره شرکت ملی مناطق نفت خیز جنوب، ۱۵۸ ص.